

доскональності, як від діяльності правоохоронних та судових органів держав у боротьбі із піратством, тероризмом та іншими злочинами, які посягають на безпеку морського судноплавства.

На нашу думку, практичну діяльність держав щодо припинення морського піратства не можна визнати ефективною. Держави, які ратифікували морські конвенції, погоджуються з необхідністю вирішення питань щодо припинення та розкриття злочинів, але на практиці такі заходи не вживаються. Як правило, така позиція визначає прагненням держав виходити зі своїх власних інтересів і можливостей.

Крім того, необхідно забезпечити на національному та регіональному рівнях співробітництво щодо запобігання безкарності актів піратства і збройних пограбувань морських суден; Інструкції судновласникам, судноплавним компаніям, капітанам і екіпажам суден; Директиви для Центрів координації з рятування на морі.

Долуденко А.Ю.

Національний Університет «Одеська Юридична Академія»

ПИТАННЯ ДЕЛІМІТАЦІЇ МОРСЬКОГО ПРОСТОРУ НАВКОЛО О. ЗМІЙНОГО

3 лютого 2009 Міжнародний суд ООН ухвалив рішення щодо спору між Україною та Румунією відносно морської делімітації в Чорному морі (case concerning maritime delimitation in the Black Sea).

Одним з центральних і найбільш дискусійних питань, представлених на вирішення Суду, було визначення особливого статусу острова Зміїний. В аргументації кожної зі сторін йому відводилося центральне місце. Географічно острів розташований таким чином, що міг істотно вплинути на проведення лінії схід або на захід від на карті. А це впливало б на розмежування нафтових та газових родовищ навколо о.Зміїного.

Загалом вчені сходяться у своїх оцінках покладів нафти і газу в шельфі навколо острова Зміїний, як 10 млн. тонн нафти і 10 млрд. кубометрів газу. Найперспективніші поклади нафти і газу знаходяться на певному віддаленні від острова Зміїний і входять до спірних районів континентального шельфу.

З початку 90-их років 20-го століття румунські історики наполягають на тому, що острів історично належить до їхньої сторони. Але історично острів Зміїний не є інтегральною частиною якоїсь країни. Свій слід на ньому залишила грецька колонізація, давні слов'яни, Румунська держава, Османська імперія, Російська імперія, Королівство Румунія, СРСР. Легітимність належності острова до України ґрунтується на радянсько-румунських договорах стосовно коржону 1948, 1949 і 1961 років, заключному акті Хельсинської конференції, який підтвердив непорушність повоєнного устрою кордонів Європи.

Проблема приналежності о.Зміїного виникла негайно після отримання незалежності Україною. Острів Зміїний був частиною неправомірних територіальних претензій з боку Румунії до України. Ця тема активно дискутувалась в румунських виданнях і серед високопосадовців, як лозунг у передвиборчій кампанії, та з метою перенесення уваги народу з внутрішніх проблем на зовнішні. Лише завдяки тиску з боку Атлантичного альянсу та Європейського союзу, куди прагнула остання, Румунія пішла на поступки у своїх вимогах до України і підписала базовий україно-румунського договір, яким підтверджувався існуючий україно-румунський кордон і яким закріплювалась приналежність острова Зміїний до України. Негайно після цього виникла проблема статусу острова, оскільки румунська сторона не бажала відмовлюватись від багатих на нафту територій континентального шельфу. З цим пов'язана нова кампанія в румунській пресі, метою якої було підтвердження статусу острова, як скелі. Відрізняються, навіть, українські і румунські фотографії острова. З цим і була пов'язана заява румунської сторони до міжнародного суду ООН, з проханням про вирішення територіальних суперечностей у розмежуванні континентального шельфу

Міжнародний суд ООН ухвалив остаточне рішення 3 лютого 2009 року. Згідно, згідно з яким острів Зміїний було визнано островом з територіальним морем у 12 морських миль, але при цьому о. Зміїний не може вважатись частиною прибережної лінії України у визначенні серединної лінії при делімітації континентального шельфу та виключної економічної зони..

Але по-перше Україна, як правонаступниця СРСР прийняла Конвенція Організації Об'єднаних Націй з морського права з заявою про те, що згідно зі ст. 298 Конвенції вона не приймає обов'язкових процедур, що тягнуть за собою обов'язкові рішення, при розгляді спорів, пов'язаних з делімітацією морських кордонів, спорів, що стосуються військової діяльності, і суперечок, стосовно яких Рада Безпеки ООН здійснює функції, покладені на неї Статутом ООН.

По-друге в своїх рішеннях по інших справах між Данією і Норвегією, 1988 — 1993 рр. Суд врахував для розмежування риболовецьких угід островів Ян-Майнен розміром 373 кв.м, на якому проживали 25 чоловік та по справі між Тунісом та Лівією враховувалися острови, які утворювалися під час припливу.

Нагадаю, що острів Зміїний має площу 17 га, на ньому проживає 80 чоловік та на ньому розташоване створене у 2007 р. селище Біле та прикордонна застава.

З вище викладеного ми бачимо, що рішення Міжнародного Суду ООН не є правомірним, не має юридичної сили для України. Та наша держава може продовжувати відстоювати свої незаперечні права на економічну зону навколо о.Зміїного.